

The Fatehgarh Sahib Bus Service (Private) Ltd. v. The State Transport
Commissioner, Punjab, etc. (Mehtar Singh, J.)

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਜੇ., ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਕਾਰੀਆ ਅਤੇ ਐਚ. ਆਰ. ਸੋਢੀ ਜੇ. ਜੇ.

ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਬੱਸ ਸਰਵਿਸ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਿਟਡ., - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਅਤੇ ਹੋਰ -
ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 164 ਆਫ 1968

ਮਾਰਚ 20, 1969

ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਐਕਟ (1939 ਦਾ IV) - ਐੱਸ. 64 (f) — ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ—ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ—ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ—ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ " ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ" — ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ—ਕੀ ਉਸ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੈ—ਪੰਜਾਬ* • ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਰੂਲਜ਼ (1940)—ਨਿਯਮ 437— ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡਰ — ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ—ਕੀ ਉਹ ਧਾਰਾ 64(i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। - ਨਿਯਮ 4.37— ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ:

ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ '64 ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕੋ-ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪਰਮਿਟਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 64 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ (f) ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹਨਾਂ ਪਰਮਿਟਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ "ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ" ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਹੈ- ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 1 ਹੈ। 'ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ'। ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਫਿਰ 'ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ' ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਐਚ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਂਦਾ

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ

ਮਾਮਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

25 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਐਚ. ਆਰ. ਸੋਢੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਕੇਸ. ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ. ਐਸ. ਸਰਕਾਰੀਆ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਚ. ਆਰ. ਸੋਢੀ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ **20 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। 1969**

ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਬੱਸ ਸਰਵਿਸ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਡ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਟੇਕ ਚੰਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ,

ਸਰਹਿੰਦ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ **11 ਮਾਰਚ, 1968** ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

J. S. WASU, Inderjit Sayal, and Baldev Kapoor, Advocates, for the Appellant.
H. L. Sibal, Advocate-General (Punjab) D. S. N ehra, for Respondent No. 3 R. C. Seithia, and M. L. Sharma, Advocates for the Respondents.

ਨਿਰਣਾ.

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.- ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਬੱਸ ਸਰਵਿਸ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਿਟਡ, ਸਰਹਿੰਦ, ਪਟਿਆਲਾ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਲਈ ਚਾਰ ਪਰਮਿਟ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਹਿਮਦਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਵਾਪਸੀ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। -ਰਾੜਾ ਅਤੇ ਛਜਾਵਾ ਰਾਹੀਂ ਈਸੀ ਰੂਟ। 8 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1, ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ, ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਦੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ, 2, ਅਤੇ 3 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼, ਕ੍ਰਮਵਾਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਦੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਵਾਪਸੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਯਾਤਰੀ ਕੈਰੇਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਤਾ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਰੋਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਪਟਿਆਲਾ ਵੱਲੋਂ ਚਾਵਾ ਰਾਹੀਂ ਲੁਧਿਆਣਾ-ਰਾੜਾ ਮਾਰਗ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟਾਂ ਦਾ ਰੂਟ 2 ਅਤੇ 3 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਭਗ 9 ਮੀਲ ਤੱਕ ਓਵਰਲੈਪ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਲੋਮੀਟਰ

(2) 10 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ 8 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 'ਏ' ਦੇ p l etition, ਓ.ਟੀ.

ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਵਾਲੇ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਧਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ: ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟਾਂ ਦਾ ਰਸਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰੂਟ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਓਵਰਲੈਪ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ

The Fatehgarh Sahib Bus Service (Private) Ltd. v. The State Transport Commissioner, Punjab, etc. (Mehtar Singh, J.)

ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1939 (1939 ਦਾ ਐਕਟ 4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 'ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਪਿੰਨ > Punjab the State Legislature ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; i ਸੈਕਸ਼ਨ 44-ਐਕਟ ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ-

"44-ਏ. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡਿਪਟੀ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ, ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਬਦਲੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਜੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(4) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 30 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ SO CA4/39 S.44A/65 ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44-A ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਸੌਂਪੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ 50 : 50 ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, — ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ G438-6HT-59/ 12538, ਮਿਤੀ 1 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਦੁਆਰਾ"। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ-

"64. ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ-

- (a) ਰਾਜ ਜਾਂ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਰਮਿਟ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ, ਜਾਂ
- (b) ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ, ਜਾਂ
- (c) ਪਰਮਿਟ ਧਾਰਕ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸਫਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਰਮਿਟ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ; ਜਾਂ
- (d) ਰਾਜ ਜਾਂ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮਿਟ ਪ੍ਰਤੀ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਜਵਾਬੀ-ਹਸਤਾਖਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ; ਜਾਂ
- (e) ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ; ਜਾਂ
- (f) ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਗ੍ਰਾਂਟ, ਇਸਦੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਹੈ; ਜਾਂ
- (g) ਧਾਰਾ 59 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ

ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ; ਜਾਂ

(h) ਪਰਮਿਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਵਾਹਨਾਂ ਜਾਂ ਰੂਟਾਂ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 60 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1-ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮੀ ਤੋਂ ਦੁਖੀ; ਜਾਂ

(i) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਮੂਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗਾ।

(5) ਐਕਟ ਜਿਜੀਵਸਇਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68(2) (State 7) ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2), ਧਾਰਾ (j) ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, "ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਰੂਲਜ਼, 1940, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ '1940 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ' ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 4.37 ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 68(2) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।) (j) ਐਕਟ ਦਾ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ 26 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ GSR 69/CA4/39/S.68/Amd.'(32)/67 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ, ਸੰਬੰਧਿਤ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (1), (7) ਅਤੇ (8) ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ 1968 ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਇਸ, ਕੇਸ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ-

"4.37 (1) ਉਪ-ਨਿਯਮ (7) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਥਾਰਟੀ (ਇਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ) ਧਾਰਾਵਾਂ (a), (ਬੀ), (ਸੀ), 1 (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ; (e), (f), (g), (h) ਅਤੇ (i) ਦੀ ਧਾਰਾ 64: ਹੋਵੇਗੀ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਾਲ, ਪੰਜਾਬ।

(7) ਰਾਜ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਡਿਪਟੀ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 44-ਏ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਰਤਣ ਅਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜ। ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੋਵੇਗਾ-

(a) ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਾਲ, ਪੰਜਾਬ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ ਰੋਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1950 ਦਾ ਟੀਸ਼ਨ 2 ਹੈ ਅਪੀਲ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ; ਅਤੇ

(b) ਸਕੱਤਰ, ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ; ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।

The Fatehgarh Sahib Bus Service (Private) Ltd. v. The State Transport Commissioner, Punjab, etc. (Mehar Singh, J.)

(8) ਉਪ ਨਿਯਮ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ (ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਵਿੱਚ) ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਾਜ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਸਬੰਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਸਟੈਂਪ ਦੇਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰੋ।

(6) ਆਪਣੇ ਈ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬਨਲਰਨੇਡ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ "ਨਿਯਮ 4.37(7) ਰਾਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇਹ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅਥਿਠਿਠਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ।

(7) 25,1, 1968 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ, 'ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ' ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 1940 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4.37 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (7) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਤੋਂ (h) ਖਾਸ ਫਿਕਿਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (f) ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀਆਂ ਹਨ - "ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਐਸੋਸੀਏਟ, ਜਿਸ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਪ 'ਆਰਟ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (f) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮਿਟ

ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਉਸ ਦੇ 'ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ' ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਫਿਰ 'ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ' ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(21) ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ 'ਨਿਰਧਾਰਤ' ਦਾ ਅਰਥ 'ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ' ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 4.37 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (7) ਹੈ। ਨਿਯਮ ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (i) 'ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹੁਕਮ' ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ', ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਐੱਚ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (7) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਇਮ ਪਗਡਡ ਆਰਡਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। 1940 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ 4.37, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿਚ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਉਦੋਂ ਬਹਿਸ ਵਿਚ ਪੈ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੈਂ ਸੋਢੀ, ਜੇ. ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ. ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 1940 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4.37 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (7) ਅਧੀਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ (i) ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ 64. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

(8) ਸਿਰਫ਼ ਉਹ! ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੀਐਪਲ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ? ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ। - ਐਕਟ. ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਰੈਜ਼ੋਲੂਸ਼ਨ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟਾਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਦੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਪਰਮਿਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਲਈ ਇਹ 'ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ' ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ

The Fatehgarh Sahib Bus Service (Private) Ltd. v. The State Transport
Commissioner, Punjab, etc. (Mehtar Singh, J.)

ਲਈ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰੈਫਰਿੰਗ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ 'ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ' ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪਰਮਿਟਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ, ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(9) ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ / ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ 'ਅਧਿਕਾਰ' ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਰਮਿਟ ਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਿਟਡ, ਰਾਏਪੁਰ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ, ਰਾਏਪੁਰ (2) ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ- "ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। 'ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ' ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ

- (1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1958 ਰਾਜ. 176.
- (2) 1964 ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਲਾਅ ਜਰਨਲ 280.

ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64(f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਮੁਕਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ, ਪਹਿਲਾਂ,

ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।” ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਪੈਡਿੰਗ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜਾਂ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪਰਮਿਟਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹਨਾਂ ਪਰਮਿਟਾਂ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਉਹ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ।

(10) ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ, *the learned judge* ਦਾ *the order* ਦਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੁਣ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਕਰੀਆ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

HR SODHI, J.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ _

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

The Fatehgarh Sahib Bus Service (Private) Ltd. v. The State Transport
Commissioner, Punjab, etc. (Meher Singh, J.)

12576 XL **R**— ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰੈਸ, ਸੀ.ਐੱਚ.ਡੀ.